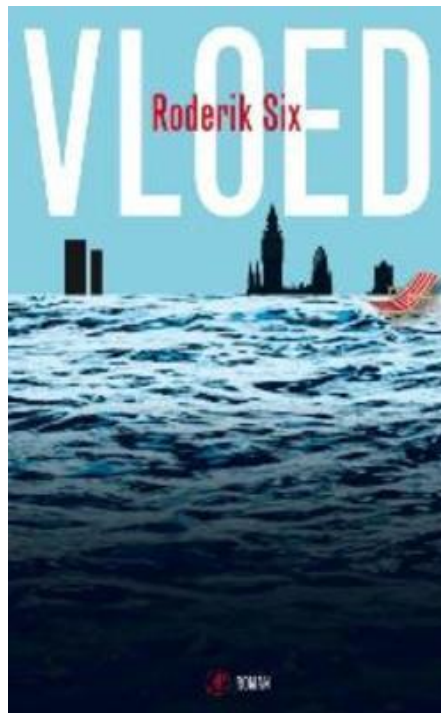

Vloed

Roderik Six

Download now

Read Online ➞

Vloed

Roderik Six

Vloed Roderik Six

Een helse regen geselt al maanden de aarde. Vanaf het dak van een peda kijken vier studenten toe hoe de stad langzaam onder water loopt. Overleven is een dagtaak geworden. Terwijl de jongeren de verveling verdrijven met seks, alcohol en de nieuwe synthetische drug Ultra kruipt het water onverbiddelijk hoger en hoger.

Vloed Details

Date : Published September 11th 2012 by De Arbeiderspers (first published September 1st 2012)

ISBN :

Author : Roderik Six

Format : Paperback 262 pages

Genre : Fiction, Literature

 [Download Vloed ...pdf](#)

 [Read Online Vloed ...pdf](#)

Download and Read Free Online Vloed Roderik Six

From Reader Review Vloed for online ebook

Marcia says

Hoewel het achterliggende idee van 'Vloed' me enorm aansprak wist het boek enkel teleur te stellen. De personages zijn zeer vreemd en ongeloofwaardig en ook in het plot zitten verschillende loopholes van dingen die niet lijken te kloppen. De poging om de sleur van de apocalypse vast te leggen waardeer ik, maar die opzet is wat mij betreft niet geslaagd. Daarnaast vond ik sommige stukken echt misselijkmakend, veel van de seksscenes waren veel te grafisch en vrouwonvriendelijk. En waar ging het verhaal nu eigenlijk naartoe? Ik ben gek op verhalen over het einde van de wereld, maar 'Vloed' zal ik niemand aanraden. Mijn complete recensie lees je op Boekvinder.be.

Nathalie says

Vloed is de debuutroman van de Vlaamse schrijver Roderik Six. Een vermakelijk portret van hoe relaties onder druk komen te staan tijdens een catastrofe en iedereen moet vechten voor zijn leven. Ze Terwijl het maar blijft regenen terwijl hun stad begint te overstromen en wat hen betreft de hele wereld , vinden vier studenten hun toevlucht in een op een berg hoger gelegen studentenhuus waar ze veel tijd doorbrengen op het dak en de wereld rondom hen zien verdwijnen. De scènes worden echt wel vrij apocalyptisch op het einde. Als je de commentaren mag geloven, staat deze stad trouwens symbool voor Leuven maar dat kan ik jammer genoeg niet proefondervindelijk bevestigen. Het is een debuut dat zeker veel doet beloven voor zijn tweede roman 'Val' die nog op mijn leeslijstje staat.

Pieter says

Vloed is het verhaal van vier (Leuvense? kan haast niet anders) studenten die de Zondvloed meemaken. Een post-apocalyptisch avontuur vol ontberingen en onmogelijke uitdagingen? Een beetje, maar Six vat in dit boek vooral de saaiheid ervan. Dat doet hij goed, maar er zijn punten waarin het boek minder schittert. Overdadige metaforen die eigenlijk nergens op slaan zijn eerder regel dan uitzondering. Zoiets kan werken, maar dan moet de schrijver wel het stilistisch vernuft of de humor hebben om het interessant te maken. Daaraan ontbreekt het. . Vloed is bij momenten geschreven als een thriller of een jeugdroman: snel, klaar en duidelijk. Niks mis met een goeie jeugdroman, natuurlijk, ware het niet dat op andere momenten het boek oprechte literaire ambities heeft en eigenlijk ook gewoon veel te vunzig is om als jeugd-iets bestempeld te worden. Roderik Six had een heel goed idee en besloot er een boek van te maken. Jammer genoeg is zijn stijl onderontwikkeld en zijn personages schizofreen (lees: inconsistent, ongeloofwaardig). Een persoonlijke reddende engel voor dit boek waren de kleine momentjes herkenbaarheid van het Leuvense studentenleven, ook al is gaat het om een groteske karikatuur. Wil dit boek iets zeggen over “onze huidige manier van leven”? Ach ja.

Bodine says

[het hoofdpersone het hele boek lang geen naam he

Benny says

Benieuwd geworden door *Val* pikte ik in de bib het debuut van Six mee. Beide boeken baden in donkerte en dat weet best te boeien, want ook *Vloed* lees je op een paar uurtjes vlot uit.

Een niet aflatende regen heeft de studentenstad (is het Leuven of Gent?) onder water gezet. Vanaf het dak van een studentenhuus kijken vier achtergebleven studenten neer op de verlaten stad. Twee jongens en twee meisjes, alle vier outsiders, vullen de leegte met seks, drugs en plundertochten. Ze vervelen zich tot zelfs de verveling verveelt en er iets moet ondernomen worden.

Geloofwaardigheid en plot zijn niet Six' sterkste kanten en de aandachtige lezer kan makkelijk dingen ontdekken die niet kloppen. Nee, *Vloed* moet het hebben van een grimmige, haast filmische sfeerschepping. Dit boek leest als een donkere droom, inclusief de beelden die op je netvlies blijven natrillen tot lang nadat je eruit ontwaakt bent.

Ine says

Een boek waarvan je bijna verwacht dat je er 's nachts van zult dromen om het te verwerken.

Laurent says

Ongeloofwaardig, weinig sfeervol, kromme zinnen, afgrijselijke dialogen, ettelijke continuïteitsfouten, te lang. Gemiste kans, teleurstellend debuut.

Ine says

Een (post)moderne hervertelling van *Lord of the Flies*. Zo kan *Vloed* van Roderik Six worden gekarakteriseerd.

Wanneer de hemelsluizen zich op een dag openzetten en de regenval maandenlang aanhoudt, zijn vier studenten (Nina, Joke, Michaël en de ik-verteller Victor) in hun studentenhuus op een berg in een ondergelopen stad aan elkaar overgeleverd. Aanvankelijk lijkt hun isolement hen niet te deren. Alcohol, drugs en seks vormen hun belangrijkste tijdverdrijf. Wanneer Michaël echter sterft in wat een banaal ongeluk lijkt, verandert alles. Stukjes verborgen waarheden druppelen stelselmatig uit de lucht en de onderlinge verhoudingen van de drie overblijvers worden op de proef gesteld. Wanneer ook Nina sterft, ondernemen Victor en Joke een ultieme vluchtpoging. Eindigt hun tocht in een hemelse haven of begint de waanzin juist

net opnieuw? En wat is de rol van Ultra, de bijzondere synthetische drug, in het verhaal? Is de verteller wel betrouwbaar of heeft hij zich volledig aan de kracht van de drugs overgegeven? En is het vertelde überhaupt wel gebeurd?

Het relaas van *Vloed* is in een wervelende stijl beschreven. Als lezer waan je je in minuscuul bootje op de woordenstroom van Six. Je wordt meegevoerd tussen waanbeelden van drank en drugs en het ruwe instinct van de mens. "Het water is niet tevergeefs gekomen. Hoogstens te laat." Of net op tijd om de apocalyptische gebeurtenissen in een surrealistische setting uit te wissen? De auteur laat het tussenbeide. Net zoals veel andere elementen in zijn verhaal. De lezer hoeft niet bij elke gebeurtenis de pap in de mond te krijgen. Daarin ligt dan ook de kracht van *Vloed*.

Roderik Six won met *Vloed* verdiend De Bronzen Uil 2012. Uitkijken is het naar nieuw werk van zijn hand.

Resultaat: 7,5/10

Mips says

Hoewel ik aanvankelijk vreesde voor 'nog maar eens zo'n post-apocalyptisch verhaal dat baadt in een nihilistisch sfeertje' had het verhaal me toch al snel volledig in zijn greep. De beschrijvingen van de Ultra-'trips', van het ontaarde leventje op de studentenpeda en de ondergang van de omgeving waren best ok. Bekijk voortaan met een zeker wantrouwen al te lange regenperiodes & da's een pluim voor het boek!;)

Meer info:

<http://www.wpg.be/boeken/literatuur-e...>

Steven says

Beloftevolle roman met een mooie spanningsboog naar het einde toe, maar de wijdloperige beschrijvingen en immer aanhoudende metaforen beginnen al snel te vervelen - en dat scheelt al eens een ster in de eindbeoordeling. Terechte keuze voor de longlist van de Gouden Boekenuil, even terecht dat hij niet naar de shortlist is doorgestoten.

Robert Lambregts says

Het leven is te kort voor slechte boeken en dit is daar een heel goed voorbeeld van. Een vlak en warrig verhaal, zonder goed uitgangspunt en fantasieloos geschreven, waarbij de auteur steeds maar weer teruggrijpt naar slecht geschreven seks scenes, wat krampachtig overkomt. Alsof hij het gebruikt om het boek 'spannend' te houden en bang is dat de lezer zijn/haar aandacht verliest. Ik geef toe, ik heb slechts 80 pagina's gehaald, maar dat was genoeg om het aan de kant te gooien en een beter boek te zoeken.

Kayley says

eerste zin: *De straten zijn al een tijdje leeg.*

wat vond ik ervan: Ik denk dat mijn ervaring met dit boek heel erg beïnvloed werd door de hoge verwachtingen die ik ervoor had, omdat twee van mijn vrienden er zo wild van zijn.

Ik vond het goed, maar niet geweldig. Het plot was interessant, maar toch had ik moeilijkheden om aan één stuk door te blijven lezen. De beschrijvingen van bepaalde dingen zijn te gedetailleerd naar mijn mening, en ik kan wel tegen een stootje, terwijl andere zaken dan weer heel simplistisch worden beschreven. Over 't algemeen had ik vaak momenten dat ik het zelfs saai vond.

Maar dat neemt niet weg dat het een goede debuutroman is en met een beetje werk komt Six er vast wel. Andere mensen vinden dit vast geweldig voor wat het durft beschrijven. En hoewel ik heel wat post-apocalyptic shit gelezen heb, staat dit er ver genoeg vanaf dat het vernieuwend is.

Dusseh, ja, 't was een ervaring.

Mirjam says

De schrijver roept bij mij echt een bepaalde sfeer op. Vond het geen dertien in een dozijn boek. De schrijver heeft een geheel eigen stijl.

Bert says

'Vloed' is een uitgerokken stijloefening van een beginnend schrijver. Weinig origineel in zijn opzet. Maar originaliteit hoeft niet wanneer je jezelf probeert te bewijzen in technieken en vertelperspectieven. En dat maakt 'Vloed' tot een interessant boek. "Het ijzingwekkend portret van de tijdgeest" (zoals de flap het verhaal aankondigt) heb ik tussen de regels niet kunnen terugvinden - tenzij we seks, drugs en wanhopige nonchalance na vijftig jaar nog steeds als de verbeelding van de heersende tijdgeest mogen beschouwen. De "beklijving, verbijstering en ontroering" bleven ook achterwege. Maar het spel dat Six speelt met de verhoudingen tussen de vier personages weerkaatst af en toe de literaire aspiraties van deze schrijver. Op hoogtepunten het verhaal aan de lezer overlaten om zelf te gaan spelen met literaire verteltrucs getuigt van een literaire durf die in een volgende roman wel eens overweldigend zou kunnen doorbreken.

Leen says

Ik las dit boek in het kader van het Slow Book Festival waarbij je als lezer de kans had om een Vlaamse schrijver te ontmoeten. Een soort leesclub, maar dan met de schrijver zélf als moderator. Een aparte ervaring!

Het boek sprak me aan door het 'einde van de wereld' verhaal. Ik was natuurlijk de laatste die doorhad dat het zich in Leuven afspeelde; mijn eigen stad nota bene. (Hoewel ik bij de beschrijving van het lelijke bankgebouw wel meteen aan het beruchte beton-glas-fontein-complex van de toenmalige Cera moest denken omdat dit sowieso het lelijkste bankgebouw ter wereld is.)

De enige vraag die ik Six had kunnen stellen maar wat ik uiteraard niet durfde door mijn Eeuwige Verlegenheid, was: hoe komt het dat zij de enige vier zijn die overblijven in de half ondergelopen stad? Waar is de rest naartoe - het water ingelopen? Waaraan zijn de nonnen gestorven? Wat is er echt te zien in de slaapkamers van het maquettehuis? (Hoewel het antwoord op die laatste vraag moet afhangen van je fantasie, sowieso.)

Hoewel de bedoeling was om het boek 'langzaam' te lezen, ben ik er doorheen gevlogen. Het verhaal sleepte me mee, waardoor ik niet genoeg stil kon staan bij de dikwijls mooie zinnen. Reden te meer om het over een tijdje nog eens te lezen, en dan trager.
